

ΛΥΠΗΤΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Γυρνῶ τραγουδιστὴς καὶ νύχτια μέρα
στὴ λύρα τὴν παληά μου τραγουδῶ,
καὶ τὸ τραγοῦδι ἀπλώνεται κι' ὥς πέρα
σκορπάει ἓνα σκοπὸ λυπητερό.

Καῦμοί, ἀγάπες, ὄνειρα καὶ πόθοι,
κι' ὅ,τι στὸ νοῦ μου βρῆκε νὰ στιθεῖ,
κι' ὅ,τι ἡ καρδιά μου ἀπλά, γλυκὰ τὸ ροιῶθει,
κι' ὅ,τι ἡ λαχτάρα πάει γιὰ νὰ τὸ βρεῖ.

Κάποιες μορφές πὺν ἀφήσαν χαραγμένα
τὰ χνάρια τους στὰ σωθηκά μου ἐδῶ,
κάποια παληά πολὺ καὶ ξεχασμένα,
κάποια πὺν ἐγὼ δὲν παύω ν' ἀγαπῶ.

Ὅλα. Γυρνῶ τραγουδιστὴς καὶ νύχτια μέρα
στὴ λύρα τὴν παληά τὰ τραγουδῶ,
καὶ τὸ τραγοῦδι ἀπλώνεται κι' ὥς πέρα
σκορπάει ἓνα σκοπὸ λυπητερό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μέρες πὺν πέρασα σκυφτός, ἀπάνου στὰ βιβλία
ζητῶντας τὰ προβλήματα τῆς Φύσης νὰ γνωρίσω,
ἢ βυθισμένος σ' ἐποχὲς παλιές καὶ ξεχασμένες
ξεχνούσα μεσ' τὸ σήμερον τὸ βέβαιο νὰ ζήσω.

Μέρες παλιές πὺν πέρασα ζῶντας σὲ ἄλλα πάθη
συγκινήσεις πὺν γεύτηκα, δάκρυα ποῦχω χύσει,
χαρὲς πὺν ἐδοκίμασα μὲ σᾶς, μὲ σᾶς βιβλία...
ὦ Σεῖς στὸ Νέο καὶ σι' ἄγνωστο πὺν μ' ἔχει' ὁδηγήσει.